

Postterrorisme

*Frans Matser – publicist**

Soms moet je als columnist je verantwoorde-lijkheid nemen. Je kunt niet altijd kritisch zijn. In deze moeilijke tijden moet je soms gewoon loyaal het beleid van de overheid steunen. Ik roep u allemaal op datzelfde te doen. Ik doel dan natuurlijk op een belangrijke beslissing, die ingrijpt in ons dagelijks leven, maar desondanks ons aller steun verdient. Ik heb het over de maatregel dat de kerstgeschenken bij het ministerie van Defensie dit jaar niet meer op het huisadres worden bezorgd. Te gevaarlijk. Dit gebeurde op advies van de MIVD en de Beveiligingsautoriteit. De aanleiding hiervoor is de verhoogde terroristische dreiging. Ik vermoed dan ook dat er vorig jaar (toen het dreigingsniveau ook al hoog was) heel

tien postbezorgende organisaties in Nederland, die doorgaans het leven van elke Nederlander een stuk gemakkelijker en goedkoper maken. Maar er zijn natuurlijk ook kleine neven-effecten. Die nieuwe organisaties maken doorgaans gebruik van bijklussende huisvrouwen en middelbare scholieren met wurgcontracten; pardon ik bedoel natuurlijk prestatiecontracten (want wie kan iets hebben tegen prestaties, niemand toch?). Het is natuurlijk niet denkbeeldig – nee vandaag de dag zelfs aannemelijk – dat deze mensen, mede door hun arbeidsomstandigheden, geradicaliseerd zijn. U en ik zouden ons ook gediscrimineerd voelen als we voor zo'n schijntje moesten werken. En vooral bij de religieus fundamentalistische postbezorgers schiet zo iets al snel in het verkeerde keelgat, weten we uit Frankrijk en België. Dat er nu in plaats van één vaste postbezorger, zo'n twaalf verschillende per week aan mijn deur komen, maakt het hele proces van postbezorging voor ons staatsveiligheidsapparaat natuurlijk behoorlijk onbeheersbaar. Ik vermoed dan ook dat dit de reden is dat ik nu op sommige dagen post krijg van drie verschillende bezorgers en op andere dagen helemaal niets. Hier moet een veiligheidsgedachte achter zitten, want heel erg doelmatig kan dit niet zijn.

Goed, dus met al die grote aantallen geradicaliseerde postbezorgers lopen wij als militair feitelijk permanent groot gevaar. Dit verschijnsel, dat binnenkort de boeken in zal gaan als postterrorisme, wordt nu al getipt als het nieuwe modewoord van 2016. Maar los daarvan is dit gewoon een bedreiging voor iedereen die post van zijn overheidswerkgever ontvangt. Stop daarmee!

De maatregel is een logische stap in onze strijd tegen het wereldterrorisme

wat onschuldige slachtoffers zijn gevallen. Ik ben dan ook dankbaar voor deze ingreep en sta hier 100 procent achter.

Deze maatregel is natuurlijk ook een logische stap in onze strijd tegen het wereldterrorisme. Vroeger had je immers de oude vertrouwde Tante Pos, die met gescreende semi-ambtenaren de brieven in mijn brievenbus gooide. Dat was veilig, maar bleek niet goedkoop. En dat paste niet in de tijdgeest van een paar jaar terug. Nu zijn er heden ten dage gelukkig wel

* Op deze plaats vindt u afwisselend een bijdrage van Frans Matser, publicist, en dr. M.F.J. Houben, luitenant-kolonel der mariniers.

Ik zie nu plotseling ook andere maatregelen, die ik in mijn naïviteit altijd als bezuinigingen heb gezien, in dit nieuwe licht. Wat dacht u van het afschaffen van de papieren defensiebladen? Dat u al die jaren elke maand een vrolijk gekleurd periodiek van marine, landmacht, luchtmacht of marechaussee in uw brievenbus vond, was feitelijk een daad van levensgevaar, een melding van onveilig werken waard. Elke radicale postbezorger kon op eenvoudige wijze achterhalen waar alle defensiemedewerkers woonden. Volg de bladen... Een dodelijkere cocktail om het terrorisme te faciliteren was niet denkbaar. Gelukkig dat deze dwaling sinds dit jaar tot het verleden behoort; met het opheffen van de papieren defensiebladen zijn veel onschuldige levens gered. Maar is de bezorging van de bladen bij politie en justitie al gestaakt? Hier moet onmiddellijk ingegrepen worden.

Dit bewonderingswaardige staaltje van veiligheidsdenken komt vermoedelijk uit dezelfde briljante koker van de mensen die de minister geadviseerd hebben het reizen in uniform te verbieden. Vrijwel elke defensiemedewerker is daar nog dagelijks dankbaar voor. En het werkt: want hoeveel aanslagen tegen in uniform reizende militairen zijn er uitgevoerd de laatste jaren? Precies: geen een, hoor ik u zeggen.

Ik zie echter nog steeds militairen in uniform in onze straten. Groepen die marstrainingen lopen, de vierdaagse, de explosievenopruimers, de militairen rond de feestelijkheden op 5 mei en rond Koningsdag. Hier moet zo snel mogelijk een eind aan komen. Het uniform moet uit het straatbeeld, net als de defensiepost uit de klauwen van de postterroristen moet blijven.

Ik heb vernomen dat ook de marechaussee op Schiphol binnenkort in burger moet gaan lopen. En mogelijk ook de politiemensen in het hele land. Want ook die wakkere agenten kunnen hun werk veel veiliger doen in spijkerbroek en T-shirt. Trouwens, het gerucht gaat dat binnenkort ook de brandweerlieden en de douaneambtenaren zich niet langer in

Ik heb vernomen dat de marechaussee op Schiphol binnenkort in burger gaat lopen

uniform in de publieke ruimte mogen vertonen. Te gevaarlijk! Een begrijpelijke en verstandige beleidsmaatregel, waarmee Nederland gidsland is in de wereld en wij de veiligheid van ons overheidspersoneel tot het absolute hoogste niveau opschroeven. Trouwens, moeten die postbezorgers zelf niet snel uit die herkenbare uniformen geholpen worden?

Kortom, er zijn nog heel wat maatregelen te nemen voordat onze maatschappij werkelijk helemaal uniformvrij, postvrij en veilig is geworden. Ik meld mij dan ook geheel vrijwillig aan voor de denktank 'het postterrorisme de wereld uit, te beginnen in Nederland', want er blijven om onbegrijpelijke redenen plaatsen waar zichtbare vertegenwoordigers van onze overheid te zien zijn en waar organisaties als politie en Defensie brieven met de post aan hun medewerkers versturen. Dat kan en mag niet de bedoeling zijn in een vrij en veilig land. ■